

Centenari del Neixament d'en FRANCESC PUJOLS

Amb motiu del 1 Centenari del neixament d'en FRANCESC PUJOLS, la nostra revista anirà publicant del llibre ANECDOTARI D'EN FRANCESC PUJOLS reproduccions del recull que en ell es varen publicar.

La religió d'en Pujols

— El vostre sistema, Pujols, és una religió o una ciència? — preguntarem a en Pujols quan estava en Pla enterrant el seu llibre sobre la Hiparxiologia.

— Home — va respondre —, es tracta de dues coses. Jo, com a deixeble de Hannon Llull que sóc, he trobat una ciència universal, que permet àndar la religió en la ciència.

— I ens podríeu donar una idea d'aquesta religió?

— Prou. Mireu — va dir en Pujols —, només us diré que es podrà ésser religiós sense acudir a missa, sense ésser miseric, sense creure en miracles i sense ésser catòlic. Ja veieu quanta comoditat.

— I tal — li responguérem.

— J'aleu — va continuar en Francesc Pujols — que jo també sóc seguidor de Balma. Malgrat les diferències de religió, tenim els mateixos principis científics. Doncs bé, si ell va escriure un compendi titulat *La religió al alcance de les nans*, jo, ara, he donat a en Pla les dades suficients perquè pugui escriure un compendi que es podrà titular *La religió a l'abast dels nans*.

Tres coses

Uns amics d'en Pujols comentaven amb aquest els rumors circulant feia uns dies sobre possibles canvis en l'estructura de «La Publicitat».

En Pujols, oportú i escèptic com sempre, digué:

— Hi ha tres coses que tota la vida he mit dit: que la gent és més dolenta, que la vida s'encareix i que «La Publicitat» canvia d'empesa...

En Pujols no accepta

A Martorell, els preparatius per a les eleccions municipals havien entrat ja en el període febrerenc.

El grup esquerrano-cabassaire d'aquella població, volia que Francesc Pujols, un viu d'ençà de molts anys a Marto-

rell, anés a la seva candidatura. L'anuren a veure.

— Venim a demanar-li que ens faci l'honor d'anar a la nostra candidatura. Vostè faria un perfecte regidor i ens donaria prestigi.

En Pujols va refusar l'oferta tot seguit. Els altres van insistir. En Pujols tornà a refusar:

— No ho puc acceptar — els deia el fillol humorista. — No ho puc acceptar de cap manera!...

I després afegia, amb veu confidencial i prou vellut:

— Ja us seré més explícit: no ho puc acceptar ni ho haig d'acceptar, perquè m'agraden massa els diners...

La política d'en Pujols

Quan en Pujols va decidir anar a passar l'estiu tot l'any a Martorell, el primer que va fer va ésser fer-se amic de totes les societats de la vila, tant de les republicanes com de les de tendències monàrquiques, tant de les patriòtiques com de les obreres, tant de les espanyolistes com de les catalanistes.

— Si no vaig ésser soci de la Unió Patriòtica, és perquè no més obrien el local les hores de junta i perquè no tenien cafè — ens deia. El que hi ha — afegia —

és que els únics que sabia que ja no n'era, era el soci perquè els altres tenien els seus dubtes.

La banda característica del nostre amic i el seu esperit de conciliació fan que tingui amics a totes les societats, encara que, cosa inevitable, molts li criticuin l'eclecticisme i no vulguin admetre el seu esperit conciliador. Un d'aquests que no volen transigir amb aquesta manera d'ésser, li deia:

— Bé, però vostè, què és? Monàrquic o republicà?

— Jo sóc republicà — va respondre en Pujols — però vaig i vino.

La República

Criticaven a en Francesc Pujols, que essent i havent estat sempre nacionalista republicà, ara, quan va venir el gran moviment de republicanisme, que ara va portar la República, no es posés degudament al costat dels republicans.

— És que els republicans — respongué en Pujols — són els únics que queden de l'època dels carlins.

